

συνεχίζεται η κοινωνική παροχή της δωρεάν πρωινής μεταφοράς με ταυτόχρονη αντιμετώπιση των ελλειμμάτων των συγχωινωνιακών φορέων από τον Τακτικό Προϋπολογισμό του Κράτους.

. Για τον Εκδημοκρατισμό των ΔΕ, ο θεσμός της Κοινωνικοποίησης είναι πιά μία πραγματικότητα που διασφαλίζει την ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων και των κοινωνικών φορέων στις αποφάσεις που έχουν άμεση σχέση με την προάσπιση και την προώθηση της κοινωνικής ευημερίας και την αναβάθμιση του επιπέδου της κοινωνικής μας ζωής.

ΣΤ. Τα Αντισταθμιστικά Οφέλη (OFFSETS)

. Τα "ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΤΙΚΑ ΟΦΕΛΗ", "ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΕΙΣ", "OFF-SETS" άρχισαν για πρώτη φορά να χρησιμοποιούνται ουσιαστικά στη χώρα μας με την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Τι είναι όμως τα Αντισταθμιστικά Οφέλη (Α/Ο) και γιατί τους δίνει τόση σημασία η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ;

. Χρησιμοποιώντας την τακτική των Α/Ο, παύει η παραδοσιακή συναλλαγή της αγοράς ενός συστήματος/υλικού ή έργου που περιλαμβάνει μόνο την παράδοσή του και την αντιστοιχη αποπληρωμή του. Το κλασσικό αυτό σχήμα προμήθειας διευρύνεται και περιλαμβάνει επιπρόσθετες συναλλαγές. Οι επιπρόσθετες αυτές συναλλαγές έχουν στόχο να υποβοηθήσουν τον Αγοραστή (τη χώρα μας εν προκειμένω), να εξασφαλίσει

συνεισφέρουν τα κεφάλαια για το μετοχικό κεφάλαιο της Ελληνικής Αναπτυξιακής Εταιρείας Επενδύσεων Α.Ε., η οποία ήδη, μέσα σε ένα χρόνο λειτουργίας, ανέλαβε 7 επενδυτικά προγράμματα ύψους 54,5 εκατ. δολλαρίων. Εξάλλου, και άλλες ξένες εταιρείες "συμπαράσφονονται" και επενδύουν (συνάλλαγμα) στα προγράμματα που επιλέγει η Ε.Α.Ε.Ε. ΑΕ. Επένδυσεις ύψους 88 εκατ. δολλαρίων ευρίσκονται αυτή τη στιγμή υπό εξέταση.

Ζ. Οι Κρατικές Προμήθειες

. Όταν η Κυβέρνησή του ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την εξουσία πριν 8 χρόνια βρήκε:

- Σχεδόν ανύπαρκτο προγραμματισμό και κατ'επέκταση έλλειψη πολιτικής προμηθειών αφού στο πρόγραμμα προμηθειών καταγράφονταν απλά οι επιθυμίες των φορέων για αγορές κάποιων υλικών.

- Παντελή έλλειψη εξειδικευμένων στελεχών (οικονομικών και τεχνικών) για την αντιμετώπιση των σύνθετων οικονομοτεχνικών θεμάτων των προμηθειών. Υπήρχε ένα τεχνικό τμήμα στο Υπουργείο Εμπορίου με 3 τεχνικούς.

- Έλλειψη ουσιαστικού κοινωνικού ελέγχου αφού στην Επιτροπή Προγράμματος Προμηθειών συμμετείχε μόνο εκπρόσωπος του ΣΕΒ.

- Δυσμενέστερες προοπτικές για το μέλλον των Κρατικών Προμηθειών και κατ'επέκταση των προϊόντων της ελληνικής βιομηχανίας - βιοτεχνίας αφού με την πράξη προσχώρησης της χώρας μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες τα μόνα που πέτυχε η Κυβέρνηση της δεξιάς ήταν η σταδιακή κατάργηση της γενικής προτίμησης του 8% για τα προϊόντα της εγχώριας βιομηχανίας μέχρι την 1.1.86 και η διετής περίοδος χάριτος (μέχρι το 1983) για την εναρμόνιση της νομοθεσίας μας προς τη σχετική κοινοτική οδηγία για το άνοιγμα των κρατικών μας προμηθειών.

. Στα οκτώ χρόνια που πέρασαν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ:

- Εξασφάλισε, μετά από σκληρή διαπραχμάτευση την ανοχή της ΕΟΚ για τη συνέχιση της δυνατότητας διενέργειας εγχώριων διαγωνισμών και την παράταση της προθεσμίας, για την ενσωμάτωση στο εσωτερικό μας δίκαιο της σχετικής κοινοτικής οδηγίας που αφορά το άνοιγμα των κρατικών μας προμηθειών στους κοινοτικούς προμηθευτές, μέχρι τέλος του 1989.

- Εξασφάλισε παράταση μέχρι το 1992 για την εφαρμογή από τη χώρα μας της αυστηρότερης κοινοτικής οδηγίας για τα θέματα των κρατικών προμηθειών.

- Εφάρμοσε με συνέπεια την πολιτική της δραχμοποίησης των προσφορών για τη στήριξη των προϊόντων της

εγχώριας παραγωγής.

- Προώθησε με συγκεκριμένα μέτρα τη συμμετοχή των ΜΜΕ στις κρατικές προμήθειες (κοινοπραξίες προμηθευτών, ευρεία δημοσιότητα διακηρύξεων, εγγυητικές επιστολές από ΕΟΜΜΕΧ, δυνατότητα προσφοράς για μέρος της ποσότητας κ.λ.π.).

- Προώθησε την ανάπτυξη των κοινοπραξιών μεταξύ ελληνικών και ξένων επιχειρήσεων για συμπαραγωγή υλικών στην Ελλάδα με ταυτόχρονη μεταφορά τεχνολογίας και απόκτηση τεχνογνωσίας από τις Ελληνικές επιχειρήσεις.

- Θεσμοθέτησε τις Προγραμματικές Συμφωνίες και Αναπτυξιακές Συμβάσεις που ήδη εφαρμόζονται.

- Θεσμοθέτησε αυξημένα ποσοστά προτίμησης μέχρι 15% υπέρ των βιομηχανικών προϊόντων των επαρχιακών βιομηχανιών της χώρας.

- Επίλυσε προβλήματα που επισήμαναν οι παραγωγικές τάξεις και λειτουργούσαν σαν αντικίνητρα για τη συμμετοχή τους στις κρατικές προμήθειες.

- Δημιούργησε τη Γενική Γραμματεία Κρατικών Προμηθειών ως κεντρικό φορέα προγραμματισμού και ελέγχου των προμηθειών με νέα οργανωτική δομή.

προσαρμοσμένη στις σύγχρονες συνθήκες και απαιτήσεις και συνέστησε για πρώτη φορά και τεχνική διεύθυνση για θέματα των προμηθειών στελεχωμένη με ειδικό επιστημονικό προσωπικό.

- Διασφάλισε τη δυνατότητα συνέχισης εφαρμογής της εθνικής μας νομοθεσίας για την ενίσχυση των βιομηχανικών προϊόντων της επαρχιακής μας βιομηχανίας στις κρατικές προμήθειες έναντι των προϊόντων των άλλων κρατών μελών.

- Προχώρησε στην ψήφιση του ν.1797/88 "προμήθειες του δημόσιου τομέα και ρυθμίσεις συναφών θεμάτων" με τον οποίο εκσυγχρονίζεται ριζικά το θεσμικό πλαίσιο των προμηθειών και προσαρμόζεται στις σύγχρονες συνθήκες και απαιτήσεις.

Με τις διατάξεις του νέου αυτού νόμου επιχειρείται για πρώτη φορά στην Ελλάδα η υπαγωγή όλων των φορέων του Δημόσιου Τομέα υπό ένα ενιαίο νομικό καθεστώς προμηθειών τόσο ως προς τον προγραμματισμό όσο και ως προς την υλοποίηση των προμηθειών. Ταυτόχρονα, θεσμοθετείται ο κοινωνικός έλεγχος και η διαφάνεια, αφού στην αρμόδια Επιτροπή Πολιτικής και Προγραμματισμού η οποία γνωμοδοτεί για όλα τα θέματα των προμηθειών, συμμετέχουν εκπρόσωποι όλων των παραγωγικών τάξεων, αναπτυξιακών και άλλων φορέων. Τέλος, θεσμοθετείται προνόμιο υπέρ των ΜΜΕ και των

ενώσεών τους για υποβολή εγγύησης συμμετοχής
μειωμένης στο ήμισυ του ποσοστού που προβλέπεται για
τις λοιπές επιχειρήσεις.

VI. Το Μέτωπο της Εξυγείανσης του Εκσυγχρονισμού και της Ανάπτυξης της Οικονομίας μας.

Σε χώρες της Ευρώπης όπου την διακυβέρνηση ανέλαβαν σοσιαλιστικά κόμματα (στην Γαλλία, στην Ιταλία, στην Σουηδία, στην Αυστρία, ακόμη και στην μεσογειακή Ισπανία) κυρίαρχη, σχεδόν αποκλειστική, αποστολή τους ήταν η αποκατάσταση της κοινωνικής και οικονομικής δικαιοσύνης μέσα σε μιά ήδη σύγχρονη, με εγκαθιδρυμένες και πλήρως λειτουργούσες δομές καπιταλιστική οικονομία.

Στην πατρίδα μας, η σοσιαλιστική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε, διπλή-και χι αυτό πολύ πιο δύσκολη-αποστολή:

-όχι μόνο να αποκαταστήσει κοινωνικές και οικονομικές αδικίες σε βάρος των εργαζομένων και των συνταξιούχων, του νέου και της νέας, του αγρότη και του υπάλληλου, του βιοτέχνη και του μικροεμπόρου, μα και

-να εκσυγχρονίσει και να εξυγιάνει τις πεπαλαιωμένες παραγωγικές, οικονομικές και κοινωνικές μας δομές, να διορθώσει δραστικά τις μόνιμες διαρθρωτικές αδυναμίες της εθνικής μας οικονομίας, να πείσει και τις επιχειρήσεις μα και τους εργαζόμενους-πολλές φορές "δια πυρός και σιδήρου" όπως στην διετία του σταθεροποιητικού προγράμματος-ότι η επανάπαυση και το βολικό, για πολλούς, λήθαργο στο οποίο μας είχε μάθει

η Δεξιά, οδηγούσαν στον μαρασμό και στην οπισθοδρόμηση. Να επαναφέρει στην οικονομία ως σύνολο τον δυναμισμό, τον εκσυγχρονισμό και την μακροπρόθεσμη προοπτική που είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για την επιβίωσή της στον ευρωπαϊκό και διεθνή ανταγωνισμό. Να "ισιώσει", μιά και καλή, την ταραχμένη από δεκαετίες μακροοικονομική συμπεριφορά της ελληνικής οικονομίας. Κι όλα αυτά, με ένα περιορισμό, που για το ΠΑΣΟΚ ήταν και είναι ιδεολογική αρχή, όχι μόνο πολιτική στρατηγική: -να μη δημιουργηθούν στρατιές ανέργων από αυτή την εξυχλάνση και από αυτόν τον εκσυγχρονισμό.

A. Η αποκατάσταση της Εξωτερικής Ισορροπίας της Οικονομίας μας.

Ηδη από το 1975, η ελληνική οικονομία είχε μπει στην σοβαρότερη μεταπολεμική της κρίση. Η κρίση αυτή διατάρασσε τόσο την εσωτερική ("κρίση αποεπένδυσης") όσο και την εξωτερική ("κρίση ισοζυγίου πληρωμών") ισορροπία της οικονομίας. Σχεδόν όλα τα έτη της περιόδου, οι ιδιωτικές επενδύσεις παχλου κεφαλαίου μειώνονται σε όγκο. Παράλληλα το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών ως ποσοστό του ΑΕΠ κυμαίνεται γύρω από το -6%.

Ηδη το 1981 το έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών μας βρίσκεται στα 2,4 δισ. δολλάρια.

Η διαρθρωτική αυτή κρίση του εξωτερικού ισοζυγίου, που συνεχίζεται μέχρι και το 1985, αντιμετωπίζεται δραστικά με το Σταθεροποιητικό Πρόγραμμα της διετίας 1986-87 μέσω:

- της αποκατάστασης της πραγματικής συναλλαγματικής ισοτιμίας
- της αυστηρής εισοδηματικής πολιτικής,
- των θετικών επιτοκίων,
- των διάφορων μέτρων εκσυγχρονισμού της αγοράς,
- των επενδυτικών κινήτρων.

Οι προσπάθειες της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ φέρνουν εντυπωσιακά και, κυρίως, μόνιμα πιά, ευνοικά αποτελέσματα, αφού:

1. Το Έλλειμμα Τρεχουσών Συναλλαγών από 2,4 δισ. δολάρια το 81 και μετά από σκαμπανεβάσματα στην μεσολαβούσα περίοδο, σταθεροποιείται, μόνιμα πια, γύρω από το 1 δισ. δολάρια τα τρία τελευταία χρόνια:

1981 : 2,4 δισ. δολάρια

1987 : 1,2 δισ. δολάρια

1988 : 1,0 δισ. δολάρια

1989 : 1,0 δισ. δολάρια (πρόβλεψη)

2. Η Αυτόνομη Εισροή Κεφαλαίων υπερκαλύπτει ως χρηματοδότηση το έλλειμμα του ισοζυγίου: από 95% το 1975-78 μειούται σε 52% το 1979-81 και σε 43% το 1982-85 για να ανακάμψει μόνιμα πια σε 114% στην

περίοδο 1986-88.

3. Τα Επενδυτικά Κεφάλαια (επιχειρηματικά, αγορές ακινήτων) καλύπτουν σταθερά το 80% της Αυτόνομης Εισροής Μη Δανειακών Κεφαλαίων. Η κορύφωση μάλιστα της εισροής τους την διετία 1987-88 είναι μεγαλύτερη από την προηγούμενη μεγάλη εισροή της περιόδου 1979-80. Συνεπώς, με την ανάγνωση πως ένα κάποιο τμήμα των άδηλων πόρων συνιστά καλυμμένη επανάκαμψη ιδιωτικών κεφαλαίων, δεν μπορούμε παρόλα αυτά να αποδώσουμε την αύξηση της εισροής αυτόνομων κεφαλαίων σε ροές "θερμού χρήματος". Πέρα από όποιες κερδοσκοπικές κινήσεις που πάντα θα υπάρχουν, είναι ουσιαστικά η βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος που έλκει τα ξένα κεφάλαια.

4. Και για να γίνουν οι αναγκαίες συγκρίσεις με την προ του 1981 περίοδο, η Εισροή Μη Δανειακών Κεφαλαίων από το εξωτερικό ήταν:

1981 : 1,075 δισ. δολλάρια

1988 : 1,679 δισ. δολλάρια

1989 : 2,100 δισ. δολλάρια (πρόβλεψη)

5. Χειροπιαστό αποτέλεσμα της σοβαρής και μόνιμης αποκατάστασης της οικονομικής εικόνας της χώρας μας στο εξωτερικό είναι η εξέλιξη των Συναλλαγματικών μας Διαθεσίμων στην Τράπεζα Ελλάδος που παραλήφθηκαν από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, το 81, στα 1,172 δισ. δολλάρια:

1981 : 1,172 δισ. δολλάρια

1988 : 4,591 δισ. δολλάρια

1989 : 5,150 δισ. δολλάρια (πρόβλεψη)

Β. Ο Δημόσιος Τομέας και τα Δημόσια Ελλείμματα

. Ο ρόλος που παίζει ο δημόσιος τομέας στη χώρα μας είναι σημαντικός και πολύπλευρος. Γιατί, εκτός από τον αναδιανεμητικό χαρακτήρα που πρέπει να έχει για το εισόδημα των εργαζομένων, πρέπει ταυτόχρονα να είναι και παραγωγικός και αναπτυξιακός. Η διατήρηση συνεπώς, και σήμερα, των ελλειμμάτων σε υψηλά επίπεδα σαν ποσοστό στο ΑΕΠ και συγκεκριμένα όσο και στα επίπεδα του 1981 δεν σημαίνει και συνέχιση της ίδιας δημοσιονομικής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Μετά το 1981 ο αναδιανεμητικός, ο κοινωνικός και ο παραγωγικός - αναπτυξιακός ρόλος του Δημοσίου Τομέα, έχει συνειδητά ενδυναμωθεί από την σοσιαλιστική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ

. Οι δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού το 1988 σε σχέση με το 1981 είναι αυξημένες κατά 12,5 ποσοστιαίες μονάδες ως ποσοστό στο ΑΕΠ, αύξηση που προέρχεται από τέσσερις συγκεκριμένες κατηγορίες, που αποτελούν και συνειδητές πολιτικές και οικονομικές επιλογές της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ: Πρώτο, από την αύξηση των δαπανών προσωπικού που αντικατοπτρίζει τις προσαρμοχές μισθών και συντάξεων και την αύξηση της

απασχόλησης. Δεύτερο, από την αύξηση της εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους. Μεγάλα ποσοστά των δαπανών αυτών οφείλονται στο γεγονός ότι μόνο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τόλμησε να καταρχήσει τον ευνοϊκό δανεισμό του Δημοσίου από την Τράπεζα Ελλάδος με 1,5% και να φέρει τα επιτόκια δανεισμού του Δημοσίου στα ίδια επίπεδα με των ιδιωτών. Τρίτο, από τον πολλαπλασιασμό, μετά το 1981 των κοινωνικών δαπανών που τονίζουν τον κοινωνικό ρόλο του κράτους μετά το 1981. Το εισόδημα των εργαζομένων επηρεάζεται θετικά από την πρωτόγνωρη σε μέγεθος και ποιότητα κοινωνική πολιτική του ΠΑΣΟΚ αφού η πολιτεία καλύπτει δαπάνες για υπηρεσίες που χρησιμοποιούν οι εργαζόμενοι απαλλάσσοντας τους από την υποχρέωση να καλύψουν με μείωση του δικού τους εισοδήματος το κόστος των υπηρεσιών αυτών.

Τέταρτο, από την στήριξη των προβληματικών επιχειρήσεων που κληροδότησε η Δεξιά στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, στήριξη που σε ένα μεταβατικό διάστημα τις βοηθά να καταστούν βιώσιμες και με τον τρόπο αυτό να εξασφαλισθούν χιλιάδες θέσεις εργασίας.

. Αυτή είναι η απάντηση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ σε όσους κόπτονται δήθεν για τα ελλείμματα του Δημοσίου. Αυτή είναι η απάντηση του Σοσιαλισμού, της Ανθρωπιάς, της Ζεστασιάς στην Αδιαφορία και στον Κυνισμό του Νεοφιλελευθερισμού.

. Τα δημόσια ελλείμματα πρέπει να περιορισθούν και θα περιορισθούν. Με μέτρο, με σύνεση, με πρόγραμμα, με σοβαρότητα. Δεν μπορούν και δεν πρέπει να περιορισθούν με κατάργηση της φροντίδας, της κοινωνικής γαλήνης, της κοινωνικής και οικονομικής δικαιοσύνης και με αύξηση της ανεργίας που κυνικά και απάνθρωπα προτείνει ο Νεοφιλελευθερισμός.

Γ. Ο Πληθωρισμός

. Από την Δεξιά τον παρέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στο 24,6% το '81.

Με αγώνα, με πείσμα, με πειθώ, με πρόγραμμα μα και, όπου χρειάστηκε (όπως στην εποχή της Διαιτούς Σταθεροποίησης) με αυστηρότητα, ο πληθωρισμός κατέβηκε το 1988 στο 13%.

1980: 24,9%

1981: 24,6%

1988: 13,5%

1989: 11,5% (πρόβλεψη)

. Ο πληθωρισμός είναι ακόμη υψηλός. Πρέπει να κατέβει σε μονοψήφιο νούμερο. Κι αυτό θα γίνει. Θα γίνει με πρόγραμμα, με σύνεση και με κοινωνική ευαισθησία

. Η ανεργία, η κατάργηση του Κράτους Πρόνοιας και Κοινωνικών Παροχών, ο περιορισμός των Δημοσίων

Επενδύσεων, ο κυνισμός και ο κατακερματισμός της κοινωνίας μας, όλες αυτές οι εύκολες αλλά απάνθρωπες συνταχές του νεοφιλελευθερισμού δεν είναι, δεν πρέπει να είναι και δεν θα είναι οι συνταχές για την δραστική μείωσή του.

ΠΡΟΣ ΤΟ 1992 ΚΑΙ ΤΟ 2000 : ΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

VII. Επιτάχυνση της Οικονομικής Ανάπτυξης μέσα
από τη βελτίωση της Ανταγωνιστικότητας
και Παραγωγικότητας της Οικονομίας

Με την ενοποίηση της εσωτερικής αγοράς της ΕΟΚ το 1992

- εξαλείφονται οι δυνατότητες επιδοτήσεων των εξαγωγών και προστασίας της εγχώριας παραγωγής,
- απελευθερώνονται οι αγορές κεφαλαίων και υπηρεσιών και
- εναρμονίζονται τα φορολογικά συστήματα των 12 Κρατών-Μελών της ΕΟΚ

Με αυτά τα δεδομένα η πρόοδος και ο περαιτέρω εκσυγχρονισμός της ελληνικής οικονομίας προϋποθέτουν ότι η εγχώρια παραγωγή πρέπει να εξειδικευθεί, και να προσανατολισθεί στους τομείς εκείνους που έχει συγκριτικό πλεονέκτημα, είτε σε στατική είτε σε δυναμική μορφή.

Στην προσπάθεια αυτή, βασική αρχή είναι ότι η αύξηση των στοιχείων του ονομαστικού κόστους παραγωγής πρέπει να συμβαδίζει με την αύξηση της παραγωγικότητας των επιμέρους συντελεστών της παραγωγής.

Δεν πρέπει, και δεν θα χρειασθεί, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, να επιδιώκεται μέσω της υποτίμησης ή της διολίσθησης. Η ανταγωνιστικότητα μεσοπρόθεσμα μπορεί να εξασφαλισθεί μόνο με την αύξηση της παραγωγικότητας, τη βελτίωση των συνθηκών

προσφοράς, και τη πρόωση νέων και σύγχρονων παραγωγικών επενδύσεων.

Στα πλαίσια αυτά, της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας, μέσω της παραγωγικότητας, εντάσσονται οι επενδύσεις επέκτασης και εκσυγχρονισμού που ήδη υλοποιούνται και επιταχύνονται χρόνο με τον χρόνο.

Τα επενδυτικά προγράμματα των μεγάλων έργων του δημόσιου τομέα συμπληρώνουν και ενισχύουν την ιδιωτική επενδυτική δραστηριότητα. Η πραγματοποίηση επενδύσεων τέτοιας κλίμακας σε βασικούς κλάδους της βιομηχανίας συμβάλλει πολλαπλά στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη της χώρας, στην αναδιάρθρωση του μεταποιητικού τομέα καθώς και στην ενθάρρυνση συμπληρωματικών επενδύσεων του ιδιωτικού τομέα. Ο εκσυγχρονισμός της ελληνικής οικονομίας, μέσα από την πρόωση των νέων παραγωγικών επενδύσεων, Ιδιωτικών και Δημοσίων, οδηγεί στην βελτίωση της παραγωγικότητας, η οποία επιτρέπει τη μείωση του κόστους παραγωγής και την βελτίωση του παραγομένου προϊόντος.

Το αποτέλεσμα και στις δύο περιπτώσεις θα είναι το ίδιο, δηλαδή θα αυξηθεί η ζήτηση για ελληνικά προϊόντα, που με τη σειρά της θα προκαλέσει αύξηση της απασχόλησης και της παραγωγής και ως εκ τούτου και του συνολικού εισοδήματος. Μόνο με τον τρόπο αυτό και με την εξασφάλιση κοινωνικής δικαιοσύνης στη διανομή του εισοδήματος η ανάπτυξη παίρνει σάρκα και

οστά.

VIII. Βελτίωση Παραγωγικότητας του Δημόσιου Τομέα

Μείωση των Ελλειμμάτων

Το πρόβλημα των δημοσίων ελλειμμάτων είναι πρόβλημα της χαμηλής παραγωγικότητας του Δημόσιου Τομέα και της μικρής απόδοσης των φορολογικών μας εσόδων.

Δεν είναι πρόβλημα, όπως ισχυρίζονται ψευδώς και με σκοπιμότητα ωρισμένες πλευρές, ψηλών δαπανών. Οι Δημόσιες Δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ, βρίσκονται στην Ελλάδα σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα από πολλές Ευρωπαϊκές χώρες.

Από τον πίνακα που παρατίθεται, αποδεικνύεται ότι η Ελλάδα, παρά την τεράστια κοινωνική πολιτική που εφαρμόζεται από το 1981 και μετά, βρίσκεται σε πολύ πιο ευνοϊκή θέση από χώρες όπως το Βέλγιο, η Δανία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, το Λουξεμβούργο, η Ολλανδία.

Το πρόβλημα των Δημοσίων Ελλειμμάτων μας, είναι πρόβλημα εσόδων, όχι δαπανών. Κι αυτό πρέπει, να γίνει κατανοητό και, επί τέλους, αποδεκτό από τις πλευρές εκείνες που δήθεν "κόπονται" για τα ελλείμματα.

φόρων προηγούμενων ετών, δεν έχουν ακόμη αποδώσει τα αποτελέσματα που αναμέναμε. Χρειάζεται και άλλη προσπάθεια και προς αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να κινηθούμε - και θα κινηθούμε - για να περιορισθούν τα ελλείμματα.

Πέρα όμως από το σταδιακό περιορισμό των δημοσίων ελλειμμάτων, που αποτελεί βασικό στόχο της προσπάθειας για την ανάπτυξη, κεντρικός άξονας της δημοσιονομικής πολιτικής είναι η προώθηση της οικονομικής αποτελεσματικότητας και η βελτίωση της παραγωγικότητας του Δημόσιου Τομέα.

Προς την κατεύθυνση αυτή, η πολιτική εκσυγχρονισμού της δημόσιας διοίκησης επικεντρώνεται στη βελτίωση της λειτουργίας της, με την αξιοποίηση των υπάρχοντων θεσμών. Η αναβάθμιση των μεθόδων και διαδικασιών διοίκησης απαιτούν την εντονότερη και ταχύτερη εισαγωγή και αξιοποίηση της πληροφορικής και του αυτοματισμού γραφείου, την ακόμη μεγαλύτερη απλοποίηση των διαδικασιών, την ουσιαστική εξάλειψη γραφειοκρατικών αντικινήτρων για την επιχειρηματική δραστηριότητα, και, τέλος, την ποιοτική και ποσοτική συσχέτιση των υπηρεσιακών αναγκών με το διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό.

Αυτοί οι στόχοι μπορούν και θα επιτευχθούν με την αναβάθμιση του επιχειρησιακού σχεδιασμού, την επανεξέταση της τιμολογιακής πολιτικής με σκοπό την αποτελεσματική κατανομή των πόρων και την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, για την αύξηση της παραγωγικότητας

των δανειακών τους αναγκών. Αυτό συμβάλλει στον ευχερέστερο έλεγχο της προσφοράς χρήματος και της ρευστότητας του πιστωτικού συστήματος της οικονομίας, καθώς και στη βαθμιαία μείωση της ανάγκης για την επιβολή υποχρεωτικών δεσμεύσεων στα διαθέσιμα των τραπεζών, για την κάλυψη των δημοσιονομικών ανοιγμάτων. Άμεσο αποτέλεσμα των μέτρων αυτών είναι η μείωση των επιτοκίων που ήδη άρχισε και, κατ'επέκταση, η μείωση του κόστους δανεισμού. Η πολιτική αυτή θα συνεχισθεί.

ΙΧ. Ενίσχυση των Μηχανισμών της Αγοράς

Σε μια σύγχρονη Δημοκρατική και Σοσιαλιστική Κοινωνία και Οικονομία συνυπάρχουν ο Ιδιωτικός Τομέας, ο Δημόσιος Τομέας και ο Κοινωνικοποιημένος Τομέας. Η συνύπαρξη τους σημαίνει ότι η αποδοτικότητα του ενός επηρεάζει άμεσα και έμμεσα την αποδοτικότητα του άλλου.

Η ύπαρξη επι σειρά δεκαετιών ενός υψηλού προστατευτικού πλαισίου της εγχώριας αγοράς, που συνοδευόταν από πλήθος διοικητικών εμποδίων στην ελεύθερη διακίνηση των αγαθών, κυρίως των εισαγωγών, είχε ως αποτέλεσμα την επιβίωση ενός πλήθους μικρών, οριακών και με χαμηλή αποδοτικότητα παραγωγικών και εμπορικών μονάδων και τη δημιουργία μονοπωλιακών ή ολιγοπωλιακών καταστάσεων στην εσωτερική αγορά.

Ταυτόχρονα η προσπάθεια συμπίεσης της ανοδικής τάσης των τιμών, που οφείλεται σε μεγάλο μέρος στην ύπαρξη οριακών επιχειρηματικών μονάδων με υψηλό κόστος λειτουργίας, αλλά και στην εκμετάλλευση της μονοπωλιακής θέσης ορισμένων άλλων μονάδων, οδήγησε στην επιβολή ενός πλήθους διοικητικών και αγορανομικών ρυθμίσεων και διατάξεων.

Δηλαδή, ο μηχανισμός διαμόρφωσης των τιμών δεν λειτούργησε ικανοποιητικά παρά σε ελάχιστες μόνο αγορές προϊόντων και υπηρεσιών. Οι διοικητικά καθοριζόμενες τιμές και οι διάφοροι έλεγχοι στα ποσοστά κέρδους ή άλλες ρυθμίσεις οδήγησαν την αγορά σε πληθώρα στρεβλώσεων και στη διαμόρφωση μη

ανταγωνιστικών συνθηκών. Σε ορισμένες περιπτώσεις συνέβαλαν αποφασιστικά και στη λειτουργία προβληματικών επιχειρήσεων.

. Στόχος συνεπώς, για την ενίσχυση του μηχανισμού της αγοράς, είναι ο περιορισμός των ελέγχων στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις να ασκούν την τιμολογιακή πολιτική με βάση τους κανόνες του ανταγωνισμού και με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Το λογικό κέρδος είναι απόλυτα αποδεκτό, και για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θεωρείται απαραίτητο να υπάρχει προκειμένου να επιβιώσουν οι επιχειρήσεις και να μπορέσουν να επενδύσουν και να αντιμετωπίσουν την πρόκληση του 1992 και του 2000. Μόνο έτσι μονιμοποιείται και αυξάνεται η δυνατότητα ανάκαμψης της εγχώριας παραγωγής σε υγιή οικονομικά πλαίσια και θα ελαχιστοποιούνται οι απόπειρες ολιγοπωλιακού ελέγχου της αγοράς που οδηγούν σε κακή κατανομή των συντελεστών παραγωγής και μειώνουν την κοινωνική ευημερία. Η θέσπιση υγιών κανόνων ανταγωνισμού, η καθιέρωση της ευθύνης του παραγωγού και η επέκτασή της στις εισαγωγές καθώς και η εκλογίκευση του συστήματος επιβολής των ποινών επιβάλλουν περισσότερη διαφάνεια στη λειτουργία της αγοράς και οδηγούν σε σημαντική μείωση των πληθωριστικών πιέσεων, σε ενίσχυση των συνθηκών ανταγωνισμού, και κατ'επέκταση σε βελτίωση της ευημερίας του συνόλου.

. Εκσυγχρονισμός και Σοσιαλισμός,

. Αγορά και Σοσιαλισμός,

- . Ανταγωνισμός και Σοσιαλισμός
- . Παραγωγικότητα και Σοσιαλισμός
- . Ελευθερία και Σοσιαλισμός

δεν είναι έννοιες και επιδιώξεις ασυμβίβαστες, ούτε ιδεολογικά ούτε πολιτικά για μια σύγχρονη σοσιαλιστική κυβέρνηση όπως του ΠΑΣΟΚ.